

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2360/2021
09.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Златковић, адвокат из ..., против туженог „Теклас аутомotive“ ДОО Владичин Хан, чији је пуномоћник Зоран Рајковић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1711/2020 од 10.05.2021. године, у седници већа одржаној 09.11.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1711/20 од 10.05.2021. године,

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1711/20 од 10.05.2021. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Врању П1 11/19 од 18.03.2020. године у ставу првом изреке и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке и пресуђено је тако што је делимично усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилца запослена у „Теклас аутомotive“ ДОО Владичин Хан, претрпела злостављање на раду код туженог од стране запосленог ББ, са боравиштем у ..., директора туженог, као одговорног лица, на тај начин што је исти тужилци својим понашањем повређивао достојанство, углед, лични и професионални интегритет, угрожавао здравље и положај тужилце, стварајући атмосферу страха, непријатељског и понижавајућег окружења и погоршавајући услове рада за тужилцу, у периоду од месеца маја 2016. године до 12.07.2016. године, као дана подношења тужбе, те је наложено туженом да спречи злостављање на раду и да убудуће забрани вршење понашања које представља злостављање на раду, што је тужени дужан да призна и обезбеди извршење наведене забране убудуће, односно да спречи утврђено злостављање. Ставом другим изреке одбијен је захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца као запослена код туженог, претрпела злостављање на раду код туженог од стране запосленог ББ са боравиштем у ..., директора туженог, као одговорног лица, на тај начин што је то лице тужилци својим понашањем повређивао достојанство, углед, лични и професионални интегритет, угрожавао здравље и положај тужилце, стварајући атмосферу страха, непријатељског и понижавајућег окружења и погоршавајући услове рада за тужилцу, у месецу априлу 2016. године, те да се наложи туженом да спречи утврђено злостављање на раду и да убудуће забрани вршење понашања које представља злостављање на раду,

што је тужени дужан да призна и обезбеди извршење наведене забране убудуће, односно спречи утврђено злостављање. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 298.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора на ревизију је тражила.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Чланом 29. ст. 1. и 2. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ број 36/10), прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона. Право да поднесе тужбу против послодавца због злостављања на раду или у вези са радом има запослени који није задовољан исходом поступка заштите од злостављања код послодавца, у року наведеном овим ставом. Ставовима 4. и 5. овог члана прописано је да је спор из ст. 1. и 2. овог члана радни спор. Ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Из наведених законских одредби произлази да спор о утврђењу злостављања на раду и забране даљег злостављања представља радни спор, на који се примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије.

Имајући у виду да је предмет тужбеног захтева утврђење злостављања на раду и забрана даљег злостављања (не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа), зато ревизија туженог није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком укинута првостепена пресуда, али налази да нема места примени члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП. Наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у спору у коме је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у одређеној врсти спора није дозвољена, као у овом случају.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић